Focus

Desmond Tutu och Jody Williams i Europaparlamentet

Den sydafrikanske ärkebiskopen Desmond Tutu, pristagare av Nobels fredspris 1984, och professor Jody Williams, pristagare av Nobels fredspris 1997, var båda på besök i Europaparlamentet i går, tisdag, för att dela med sig av sin syn på situationen i Darfur.

Jody Williams slutord under mötet var : "Om ni verkligen bryr er om de här frågorna men ingenting gör, spara era känslor, gå och ta en öl och titta på en fotbollsmatch." Och Tutu sa: "Var snälla och agera och inge hopp inte bara i ord".

Ledamöterna lyssnar på Desmond Tutu och Jody Williams om Darfur

Den Sydafrikanske ärkebiskopen Desmond Tutu, pristagare av Nobels fredspris 1984, och professor Jody Williams som fick Nobels fredspris 1997 delade med sig av sin syn på situationen i Darfur för ledamöterna på tisdag eftermiddag. Tutu har tidigare uppmanat till FN-sanktioner mot Sudan medan Williams nyligen har kommit tillbaka från regionen som del i en FN-delegation.

Desmond Tutu inledde med att hylla EUs ledares oro för "det värsta exemplet av omänsklighet" med brott mot mänskliga rättigheter i form av bland annat våldtagna kvinnor, förstörda hus och gröda, vilket har skapat ett stort antal flyktingar. Han tackade dem också för att inte hemfallit åt pessimism. Han sa att han var en "stolt afrikan", trots den dåliga situationen, och ville se Sudan ställa sig upp. Vidare sa han att han var övertygad om att rebellgrupper behöver bli övertygade om att arbeta tillsammans. Men han menade att EU måste säga till Khartoum att tillåta FNs fredsbevarade styrkor, att avväpna Janjaweed och tillåta humanitärt bistånd att komma in. "Låt oss inte ge upp. Förändring kan ske i Khartoum", sa ärkebiskopen.

Jody Williams varnade för att tro Khartoum. "Hur många gånger har de ljugit", frågade Williams. Hon sa att trots att det internationella samhället sa "aldrig igen" efter Rwanda så har nu alla misslyckats med att skydda folket. Hon föreslog att EU ska trycka på för enade fredsinitiativ med en enda röst. Att ta sina egna steg och inte vänta på USA. EU borde också, enligt Williams, bidra med assistans, medling och medel. Hon sa också att EU ska sätta press på Kina och Japan och isolera Sudan ekonomiskt och politiskt. EU ska också hjälpa till med att föra förhandlingar utanför Sudan. Hon sa: "När ni talar om Darfur, tala också om Burma. Resten av världen ska inte glömmas bort".

Efter det kommenterade ledamöter i Europaparlamentet deras tal.

Jürgen Schröder talade för EPP-ED och sa till Tutu: När Berlinmuren fortfarande fanns var ditt namn citerat ofta. Vi hörde om den fredliga förändringen i ditt land och vi hade en.

Glenys Kinnock (PSE) kallade Darfur för en tragisk historia av brutna löften.

Graham Watson (ALDE) sa att "Om du är passiv håller du med förövaren"

Ryszard Czarnecki (UEN) sa att Darfur kan inte vänta, men det inte Europa heller.

Cohn-Bendit (Verts/ALE) sa om Kina "Man kan inte organisera fredens spel å ena sidan och stödja Khartoum å den andra.

Luisa Morgantini (GUE/NGL) sa att Darfurs största problem är fattigdom på grund av regeringens misslyckande att lyssna på folkets behov och ta de rätta politiska besluten.

Irena Belohorská (NI) fokuserade på barnen i flyktinglägren.

Europaparlamentet: på jakt efter lösning på den humanitära krisen i Darfur - intervju med Williams

1997 blev Jody Williams den tionde kvinnan att motta Nobels fredspris i sin nästan hundraåriga historia. Hon är grundare av och ledare för International Campaign to Ban Landmines (ICBL) som fick till stånd ett internationellt fördrag i Oslo som förbjuder landminor på mindre än sju år. Williams försöker nu att få till stånd en förändring i Darfur.

På mindre än sju år uppnådde International Campaign to Ban Landmines (ICBL) fördraget som förbjuder landminor. Kommer "folkets makt" att fungera i fallet Darfur?

Antagligen inte på samma sätt. Fördraget om landminorna var väldigt speciellt. Vi hade möjlighet att sätta press på regeringar för att förhandla fram ett fördrag. I fallet Darfur finns det ingen internationell press på Khartoum att stoppa sitt gerillakrig, därför gör det vad det vill. Så länge det inte finns internationell press kommer Khartoum att försätta att ljuga.

Folkets makt arbetar på ett annorlunda sätt än regeringar som är antingen oförmögna eller ovilliga att utöva sitt ansvar att skydda. Åtminstone i USA har ett antal stater flyttat sina pensionsfonder från företag som gör affärer med Khartoum och som därmed har med kriget att göra. Jag tror att det internationella trycket på företag kommer att öka.

Varför verkar den här tragedin fortfarande fånga världens uppmärksamhet mindre än andra?

Ja men i USA är det stort intresse för Darfur. Men när staten inte kan skydda sina egna medborgare ligger ansvaret hos det internationella samhället. Detta var resultatet av folkmordet i Rwanda, då världen sa "aldrig igen". Men "aldrig igen" verkar inte gälla för Darfur. Det är något fel på ett internationellt samhälle som gör ett uttalande men som sedan inte följer det. Om det inte avser att hålla det borde de bara hålla tyst.

Inaktivitet hos det internationella samhället är en sak men tycker du att makter utanför delar ansvar för den här katastrofen i Darfur?

Inte för att skapa katastrofen, men länderna som fortsätter att investera i Khartoun har delat ansvar. Kina har det, Japan med. Japan är en stor importör av sudanesisk olja. Kina är en av de största investerarna i Khartoun och en stor del av Khartouns olja konsumeras av Kina. Företag har sitt ansvar också. Attityden "om vi inte investerar kommer någon annan göra det" är oacceptabel. Var finns moralen i det?

Du har deltagit i en informationsdag om landminor som Europaparlamentet arrangerade för två år sedan och du är tillbaka här i dag. Vad kan den här institutionen göra för att kämpa för en mänskligare värld?

Om jag får svara ärligt så är jag trött på européer som klagar på USA istället för att ha en enad front. När USA säger till dem att hoppa så säger de "hur högt?". Om EU verkligen vill vara en motvikt till USA så måste det också vara det. Offentliga uttalanden utan handling är bara tomt prat. Jag är verkligen trött på retorik utan handling, oavsett om det är av länder, individer eller NGOs.

Vad tycker du om kändisarnas efterapningar, på tal om att Darfur blir en fråga på modet? Är det bra eller dåligt?

Jag tycker att kändisar har rätt att engagera sig. De kan göra en insats. Men jag tycker inte om när obildade eller okunniga kändiskar engagerar sig och deras synpunkter hörs framför andras. I fallet med fördraget mot landminor var det ett medvetet drag att inte blanda in dem. Det kan göra att allmänheten inte förstår det arbete som aktivisterna utför varje dag.

Europaparlamentet: på jakt efter lösning på den humanitära krisen i Darfur - intervju med Tutu

Desmond Mpilo Tutu är en sydafrikansk ärkebiskop och aktivist som fick Nobels fredspris 1984 och blev känd för hela världen som en ledande apartheidmotståndare. Den 76 år gamla ärkebiskopen besökte Europaparlamentet den 5 juni 2007 för att diskutera Darfurkonflikten med ledamöterna men han tog också tid till att prata med oss om Darfur: "en av de mest förfärliga situationer i världen", samt om Afrikas problem mer allmänt.

Varför beslutade du att tacka ja till inbjudan att komma till Europaparlamentet? Hur kan detta hjälpa människorna i Darfur?

Situationen i Darfur är en av de värsta i hela världen. Europaparlamentet är en väldigt betydelsefull institution i världen. Om det väljer att sätta sina strålkastare på en av de värsta situationerna i världen så kan det göra det. Jag är glad att ha möjlighet att delta i varje försök som kan bidra till att förbättra situationen.

Man tror att sedan starten av Darfurkonflikten har fler än 200 000 människor dött och ytterligare 2,5 miljoner har lämnat sina hem. EU lämnar redan humanitärt bistånd till regionen och stöd till Afrikanska unionen. Vad mer tror du att EU kan göra för att hjälpa till?

Vi behöver stöd till Afrikanska unionens fredsbevarande styrka. I dag är den inte effektiv. Styrkan är helt enkelt inte tillräckligt stor och det är därför det är viktigt att FN har beslutat att utöka den. Därför hoppas vi kunna uppmuntra EU att öka sitt stöd till den här styrkan så att den blir effektiv i att göra sitt viktigaste arbete, vilket är skyddet av medborgarna, den obeväpnade befolkningen av kvinnor och barn och äldre människor, som jag.

Du mottog Nobels fredspris 1984 för din kamp mot apartheid och för freden. Nu, när apartheidens politik är över, vilka är de huvudsakliga utmaningar som Afrika möter?

Självklart är det viktigt att vi kan visa upp några framgångar; att vi har övervunnit apartheiden i Sydafrika, övervunnit kolonialism i många delar av kontinenten. Men utmaningarnas tid är inte över.

Europa är relativt välmående, det är relativt fredfullt, men Europa har också en väldigt allvarlig historia: förintelsen, diktaturerna i Spanien, i Portugal, i Grekland, och väldigt nyligen, etnisk utrensning. Det är dessutom fortfarande en väldigt allvarlig situation på Nordirland.

Vi tror att precis som Europa har rest sig kommer också Afrika att kunna resa sig från de många komplexa problem vi har. En av de mest allvarliga är AIDS/HIV, liksom det faktum att klimatförändringarna börjar göra malaria till ett väldigt stort problem för de flesta afrikaners hälsa och det förvärrar problem som bristen på vatten, torkan, det faktum att människor börjar producera färre matprodukter. Detta är områden som i det långa loppet kommer att göra kontinenten ostabil. Om vi kan bemöta dessa problem, precis som vi gjorde med apartheiden, då kommer vi att övervinna dem.

Det finns också problem med korruption. Vi har sett hemska saker i Zimbabwe. Vi hoppas att alla initiativ kommer att hjälpa Afrika att återfå sin forna glans.